

justi modi aut alii introducantur errores, vel abusus, arbitrio Præsidis volumus esse tributum, ut determinet, & declaret, quis sit, aut fuerit abusus, error, corruptela, vel aliquid contra mentem Magalotti, cujus determinationi omnes teneantur acquiescere sub pœna arbitrio Præsidis imponenda.

De Causis Criminalibus.

Ex mente Magalotti etiam alias fuisse observatum accepimus, si in una, eademque sententia plures persona ultra numerum trium absolventur, Auditorem Criminalem Curie generalis, ejusque Notarium, seu Cancellarium aliquando consuevisse sportulas accipere ad rationem Reorum, & numerum absolutorum, qui erant inquisiti. Verum quia contra Magalotti mentem contingebat, & nimium esse cognoscitur, cum eveniebat plures, ac plures etiam de uno, eodemque delicto esse accusatos, vel inquisitos, etiam ad rationem prædictam excessivas fuisse aliquando exactas sportulas, & in tali, & simili casu volumus, & mandamus, Auditorem Criminalem non nisi pro tribus absolutis tantum, & non ultra sint quot quot fuerint rei delinquentes accusati, inquisiti, de uno, aut pluribus delictis simul a prædictis factis, aut commissis sportulas accipere.

Contingebat aliquando Reum unum de pluribus delictis esse inquisitum, & processatum, & cognita illius innocentia liberari, ideo quia intelleximus, non semel aliquando Auditorem pro sportulis voluisse, multitudine delictorum inspecta, salaria duplicata, & quodcumque triplicata. Propterea licet hæc expresse non determinet Magalotta, mandamus hoc casu unicam tantum mercedem non duplicatam, nec triplicatam, sed simplicem illum exigere posse.

Similiter, & relatum est Auditorem Criminalem Curie generalis in absolutoriis a pœnis pecuniariis voluisse excessivas sportulas ad rationem pœnarum a Bannimentis Provinciae impostarum, non habito respectu Constitutionum Marchie, vel Statutorum Civitatum, vel locorum Provinciae, quae vigeant tempore Magalotti, quorum pœnae non erant ita graves, sicuti ex Bannimentis imposita esse dignoscuntur. Propterea ad honestam mercedem hujusmodi salaria reducetes in prædictis absolutoriis mandamus supradictum non posse pro mercede sua excedere scuta decem, ne contingat majorem fieri solutionem pro pœna pecuniaria, quam pro pœna Capitali, & confiscatione bonorum.

Quia experientia ostendit ex multis auctoritatibus, & jurisdictionibus Judicum conservari, & ex timore multarum fieri, quod delinquentes puniantur, & castigentur, ideo in usu sunt frequentes, & videntur fieri, ut earundem tegio affecti multati compareant: Propterea ne ad alium trahantur finem, volumus, quod pro prædictis multis impositis Auditor nihil recipere possit,

quod hæcenus male observatum est, cum pro prædictis fuerint multoties sportulae etiam indebite exactae, idem etiam volumus observari, si vel comparuerit, vel captus fuerit Reus, nam declaramus ipso jure esse multam nullam, & factam cassam, & irritam.

De Sententiis Condemnatoriis.

In pecuniariis condemnatoriis statuit Magalottus prædictum Auditorem Criminalem Curie secundum consuetudinem decimas habere posse non condemnationis, sed ejus summae, in quam Reus se cum Camera composuerit, moderandas arbitrio dicti Præsidis, secundum contingentiam casuum, & quantitatem pœnarum, & personarum qualitatem, quam summam statuit excedere non posse scuta quinquaginta quantumcumque quantitas magna sit, in quam Reus condemnatur, vel componitur, & tamen hominum subtilitate accepta est, ut particula illa, vel, ut stet disjunctive, non autem copulative, & ob id magna difficultas exorta est, cum vere sensus esse videatur, ut conjunctive, & copulative accipi debeat, ne absurdum sequatur, plus illum posse consequi, quam sit ejus, quod ingrediatur Camera, ideo arbitramur tollentes altercationes, & jurgia, quae super hujusmodi casu audiebantur, maxime cum aliquando perverse fuerit a quibusdam id hæcenus acceptum, declarandum esse conjunctive, & copulative dictionem illam, vel assumendam esse, vel loco dictionis, & accipiendam esse, sicuti ex præcedentibus ostenditur, etiam Magalottum eam dictionem, vel, assumpsisse.

Male a quibusdam, fuisse acceptam, non juramus, quod clarissime statuit Magalottus circa presentationem, & visionem cujuslibet gratiae, & absolutionis alias præsentatae, & visae, nam mandavit pro prima, nihil accipere debere Auditorem, & pro illa, quae non fuit amplius præsentata, & visa, scutum unum pro ejus labore posse recipere, & tamen intellectum est pro primo capite illum voluisse extorquere aureum unum, cum expresse nihil accipere posse tali casu decreverit, altero vero casu tot scuta voluisse, quot essent nominati in dicta presentatione, & visione gratiae, & absolutionis, cum unum tantum ex mente Magalotti scutum eum posse recipere compertum est: Unde mandamus supradictos abusus tollentes primo casu, nihil illum habere posse, sicuti Magalottus decrevit, altero vero casu non nisi scutum unum, licet plures in illa fuerint presentatione, & visione gratiae, & absolutionis nominati, prout expresse disponit Magalottus.

Pariter, & alterum circa præfatos casus extare errorem intelleximus scilicet præfatum Auditorem non solum pro presentatione, & visione supplicationis cujuslibet scutum unum, sed & pro presentatione literarum, & etiam prædictis casibus prædictum scutum unum accepisse quando

habet

habet decimas, ideo cum manifeste constet esse contra Magalotti mentem, mandamus, prædictum scutum illum pro presentatione, & visa supplicationis, tantum recipere posse, non autem pro presentatione literarum, nec quando decimas percipit, quidquam pro prædictis consequi valeat.

Compertum est aliquando, ubi Auditor Curie Criminalis mandavit bona describi, pluries voluisse mercedem non simplicem, sed multiplicasse illam tamen pro se, quam pro Baricello, ideo tollendo hunc expressum errorem mandamus, Auditorem prædictum pro confessione descriptionis bonorum uniuscujusque casus, in quo de jure venient bona confiscanda, non nisi unicam, & simplicem mercedem, tam pro se, quam pro Notario, & Baricello accipere posse: mandantes etiam in Inventario non nisi necessaria describi debere, & pro non necessariis in nihilo pro mercede teneatur illis.

Notarius Criminalis Curie, seu ejusdem pro tempore Cancellarius coegisse a multis annis citra, & hodie pariter cogere singulos Reos accusatos, & inquisitos pro uno eodemque delicto, & pro copiis simplicibus, & pro authenticis actibus, seu scripturis, veluti inditorum, confessorum, inquisitionum, tertium, & aliorum etiam productorum actuum multiplicasse usque ad triplicationem mercedem suam, & singulos prædictorum Reorum, & unumquemque triplicare supradictarum mercedem, quod nedum irrationale, & iniquum est, sed & inhumanum, unam pro tribusolvere debere, cum nisi unicum sublineat Cancellarius laborem, ideo tollentes hunc pravum, & toti Provinciae damnosum, & eiiciendum errorem, abusum, stylium, aut irrationabilem consuetudinem, mandamus, omni multiplicatione rejecta, hujusmodi, & similibus casibus prædictos Cancellarios, seu Notarios non posse, nec cogere, nec recipere, etiam a sponte offerente sub pœna arbitrio dicti Præsidis imponenda mercedem triplicatam pro supradictis, vel copiis, vel authenticis, siue unus sit, siue plures fuerint de eodem delicto accusatus, vel accusati, inquisitus, vel inquisiti, siue sit communitas, siue universitas, corpus, Collegium, vel Societas aliqua, nam volumus, si pro uno eodemque delicto fuerint accusati, inquisiti, aut aliter denunciati, prædictos Notarios, aut Cancellarios non posse eorum mercedem in aliquo casu prædictorum multiplicare, sed permittimus tantum, ut & dumtaxat simplicem, puram, & unicam mercedem.

Non minori ratione tollen. est, quod Auditores, & Notarii, seu Cancellarii ejusdem Curie Criminalis agere consueverunt, siquidem supradictos pro capiendis informationibus contra Reos inquisitos contingebat equitare, pravo quodam abusu, si contra duos, vel tres, aut plures, solitos fuisse duplicare, & triplicare mercedem Viatici, etiam si esset pro uno, eodemque delicto. Ideo amputantes hunc pravum errorem, & abusum, & mentem Magalotti

Ball. Rom. Tom. IV. Par. IV.

attendentes, qui nunquam de duplicatione, aut triplicatione in similibus casibus locutus est, volumus simplicem, & non multiplicatam prædictum Auditorem, & Cancellarios posse accipere mercedem.

Quae de Auditore Curie Criminalis hæcenus, ut supra, tollendo abusus, & hujus Provinciae pravos errores disposita sunt, mandamus, quod de Notariis, & Cancellariis ejusdem Curie Criminalis, quatenus adaptari possint, intelligantur, & sint etiam respectu prædictorum Decreta, & diffinita, sicuti etiam volumus, omnes alios, siquae erant, aut sunt, vel errores, vel abusus contra expressam mentem, aut tacitam, ac Curie per hanc nostram intelligantur, & sint sublatis, & in hoc fervetur, quod supradiximus in officio Auditoris Civilis pro extirpandis, & tollendis erroribus, & corruptelis, & ad judicandum circa prædictos, & prædicta, hoc enim præcipuum muneris volumus esse Præsidis pro tempore, aut Rectoris futuri hujus Provinciae.

De Officio Cancellarii, sive Secretarii Curie generalis, & ejus Mercede.

Simpliciter determinavit Magalottus Cancellarium Curie generalis pro qualibet litera cum sigillo pro ejus mercede possit julium unum habere, usus tamen introduxit, quod si litera plura capita contineat, habeat tot julios dictus Cancellarius, quod certe removendum est, unde volumus, illum tantum recipere posse pro qualibet litera julium unum, etiam si plura contineat capita, vel personas.

Fuit quoque receptum usu, & consuetudine pro litera commissionem continente Cancellarium percipere ultra julium, & perinde ac si esset simplex cause commissio, ideo mandamus pro tali litera, nisi unum julium posse illum habere.

Quod dictum est de decima in Auditore Criminali, hic referatur, & determinatum esse intelligatur.

Et quia pariter intelleximus, Cancellarium voluisse ubi contingit ante sententiam per supplicationem aliquam expediri compositionem pecuniariam, & non appareret de aliqua gratia, de qua fuit facta compositio, quinque pro centenario, non ejus, quod Camera ingreditur, sed ejus, de quo facta fuit gratia, & si fiat compositio post sententiam voluisse prædictum Cancellarium quinque pro centenario, non ejus quod Camera ingreditur, sed ejus de quo facta fuit gratia: ideo, quia absurdum est illum plus habere posse, quam par sit, propterea mandamus primo illum tantummodo tria scuta pro quolibet centenario habere, & consequi posse, ejus, quod Camera ingreditur, nulla habita ratione ejus, de quo facta est gratia, & hoc ne contingat illum plus recipere, quam Camera; altero vero casu pariter volumus, illum dumtaxat posse accipere quinque pro centenario ejus, quod Camera ingreditur, non autem ejus ad quod fuit condemnatus.

Y y

Quia

Quia solebat etiam prædictus Cancellarius pro litera continente gratiam tot julios accipere, quot essent nominati, mandamus, si gratia fuerit pro uno, eodemque delicto non posse illum nisi duos julios habere, nisi diversa delicta fuerint, & diversæ personæ, aut causæ, hoc tamen casu tot permittimus accipere julios, quot sunt, aut erant personæ.

In causis vero mixtis quia varie solutio fiebat Cancellario, ideo rem ipsam ad honestum reducentes mandamus prædictum Cancellarium unam tantum solutionem debere consequi, & illam arbitrio dicti Cancellarii, sive ille corporalem, sive civilem attendere voluerit penam Reo inflictam.

De Officio Notarii ad Criminalia Curia generalis.

Quia solent Notaria ad Criminalia inconficiendis copiis, & authenticis præstandis partibus admodum paucis lineis, & distinctionibus folia exhibere, propterea mandamus pro quolibet folio non minus quam viginti lineas esse in eo debere, decem distinctiones continentes, prout Magalottus, & Marchie constitutio decrevit, & merces sit, prout a Magalotto fuit taxata, nec in illis edendis, & partibus tradendis alicujus multiplicationis ratio haberi possit, sive sit Communitas, Universitas, Collegium, corpus, Societas, aut aliud, si quod ex prædictis simile plures referens personas.

Resecandum pariter est in officio Notarii Curia generalis ad causas Civiles, quod aliquando observatum pro citatione in forma nostra copulative mandavit Magalottus pro citatione in forma cum insertione commissionis, & inhibitionis cum Sigillo, Cancellarium pro mercede posse viginti quinque solidos percipere, & hunc Cancellarium voluisse eandem mercedem, etiam si non adfuerit commissio causæ, licet adfuerit citatio cum inhibitione tantum, propterea tollentes hunc ab usum volumus illum tantum posse consequi pro mercede sua, quod est a Magalotto determinatum pro simplici citatione cum sigillo.

Pro copiis cujuslibet scripturæ Notarios Curia Civilis solitos fuisse paucissimas lineas, & distinctionibus duabus, aut tribus denotatas partibus tribuisse, propterea in hoc mandamus observari, quod in Cancellario, aut Notario Curia Criminalis emendatum, & diffinitum est, inhibentes quamcumque multiplicationem, & ut supra dictum est.

Quia consueverunt Notarii ad causas civiles, si contigisset in partibus examinari Testes vigore literarum remisforialium decretarum a Judicibus Curia generalis, velle mercedem inferendo illas in processu autentico. Ideo cognoscetes hoc esse irrationabile, & non esse conveniens, si semel pro illis habendis fuerit competens merces soluta, mandamus, pro prædictis nihil supra dictos Notarios posse habere, sed gratis illas accommodare debere partibus, necnon etiam volumus prædictas in processu nisi de

consensu partis, Notarium reponere, aut inferere posse, quo casu permittimus, & concedimus, etiam sicuti si contigerit fieri earum attestatum, vel aliarum scripturarum in partibus factarum, & productarum copias, posse competentem recipere mercedem, sicut supra diffinitum est.

Pariter excessivam voluisse Notarium mercedem, si pro executione literarum citatoriarum, & inhibitoriarum ab Urbe emanatarum, vel ab alio loco una cum relatione authentica auditum est, ideo ad condignam mercedem id reducentes, volumus illum præter unum Julium nihil consequi auctere.

Et quia contingit multos velle processus suos authenticari, & pro mercede etiam excessivam Notarium voluisse mercedem, ideo determinamus, Notarium nisi quatuor bolon, computare mercedem, quam habuit pro copiis, illum posse consequi. Quod nendum in Curia civili volumus, & mandamus observari, sed etiam in Curia Criminali a Cancellario, seu Notario illius Curia criminalis.

De Officio Baricelli Curia generalis.

Quoniam reprimenda est audacia Baricelli Curia generalis, ideo, quia contingit illum facere duplicem executionum speciem, altera est, quæ pro executionibus fiendis eorum, quæ occurrunt in Provincia; Altera est eorum, quæ fieri debet vigore literarum executoriarum ab Urbe, vel ab alio loco emanatarum, unde immodicas in hac ultima volebat mercedem.

Nos autem attendentes id, quod Juri, & æquitati convenit volumus ambas commensurari equaliter, & quod in primo capite ex taxatione Magalotte solvitur, illud idem prædictum habere debere, nec aliquem in plus cogere posse sub pena arbitrio dicti Præsidis, vel Rectoris Provincia imponenda.

De Officio Governorum Civitatum.

Gubernatores Civitatum Provincia voluisse accepimus, si contingebat eos personaliter partibus instantibus ad aliquem locum differentie in Civitate, vel Suburbis, vel extra multiplicare Viaticum, prout in Auditore generalis Curia civilis diximus, & criminalis, ideo mandamus prædictos Gubernatores tantummodo percipere posse Viaticum, prout supra in Auditoribus supra prædictis dictum est, & diffinitum.

Et quoniam intelleximus Gubernatores voluisse pro Decreto de habilitando aliquem a Carceribus in Palatio, vel Domi, vel pro cassanda fideiussione, & in aliis similibus, mercedem exegisse, cum tamen Magalottus pro prædictis nihil eis tribuat. Ideo sequentes Magalotti mentem mandamus, etiam prædicta a dictis Gubernatoribus gratis fieri debere, nec aliquid prætextu alicujus abusus, aut prave consuetudinis posse eos accipere, sicuti nec volumus quidquam

quam eis pro subscriptione etiam mandati de relaxando solvi debere.

Quia contingit quandoque, vel propter mutationem Gubernatorum, aut Judicum, vel Partium negligentia non fieri executionem mandati executivi obtenti, ideo pro subscriptione, si requiratur, & fuerit necessaria, mandamus prædictos Gubernatores successores, vel si fiant in subsidium Juris, nihil eos percipere posse, nisi Julium unum, quod intelligatur etiam de mandato relaxato per prædecessorem, & idem servare debeat Auditor Curia generalis.

Abolendum omnino arbitramur, quod cum maximo damno Provincialium usu pravo introductum est, siquidem contingebat pro quocumque delicto aliquem per viam Decreti relaxari voluisse Gubernatores ex hujusmodi Decreto mercedem, ideo illud tollentes mandamus prædictum nihil pro Decreto hujusmodi habere posse, quod in Auditore criminalis Curia dispositum esse jubemus.

In Causis Communitatum, licet Magalottus determinasset sportulas Gubernatores accipere non posse, iniqua consuetudine fuit introductum, Gubernatores sportulas exigere posse. Propterea cum sit contra expressam Magalotti ordinationem, mandamus in hoc eos nihil posse accipere, si causæ fuerint Communitatum, sive de eorum interesse fuerint, sicuti verbis claris Magalottus decrevit.

Et, ut tollatur dubium, an istæ debeant intelligi etiam de Cancellariis suis, declaramus respective ad eosdem referri debere, perinde ac si specificæ, & expresse, & nominatim fuissent statuta, ordinata, & diffinita, pariter volumus, omnia, & quæcumque ordinata, & definita sunt, & in Cancellariis Curia generalis civilis, & in Cancellariis, seu Notariis Curia generalis criminalis vendicenti sibi locum, prout adoptari poterunt omni prava consuetudine, stylo, aut abusu non obstante in prædictorum Gubernatorum Notariis, seu Cancellariis, & ad criminalia in quarta parte ejus, quod accipere potest Gubernator.

De Officio Advocati, Procuratoris, & eorum Mercede.

Inolevit abusus, quod nec habetur Advocatorum ratio, nec Procuratorum labor attenditur, sed promiscue utrumque, & quidem indigne exercetur officium, ideo corruptelam hanc tollentes mandamus Advocatos non posse officium Procuratoris exercere, nec Procuratores posse se intromittere in Advocati officio, sub pena a Magalotto determinata, & diffinita, quam, si opus est, renovamus, & imponimus, omni corruptela, & consuetudine rejecta, exceptis tamen casibus a Magalotto permissis, in quibus servatis, quæ ille disposuit pro bono communi, & partium minori impensa, permittimus.

Licet Advocatis, & Procuratoribus merces omni ratione debeatur, cum bona, Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

honores, & famam in vitam suo ingenio, & voce gloriosa conservent, est etiam indignum, eos amplius velle, quam par sit, ideo quia accepimus contra mentem Magalotti eos salaria majora inter Ravennates, & quocumque duplicasse, & triplicasse, scientes se ultra scuta sexdecim excedere non posse, causâ sit cuiusvis magnæ summæ, & valoris, volentes secundum Statuta Civitatis taxari eorum salaria usque etiam ad triginta duo scuta, quod a Procuratoribus fieri pariter solet, cum tamen ex Magalotto solummodo duodecim scuta percipere valeant Procuratores, contra vero si ab eorum Statuto modica taxata salaria habent, Magalotti determinatione illa subtaxare procurant. Propterea mandamus, & Advocatorum, & Procuratorum hujusmodi salaria debere taxari secundum ordinationem Magalotti, & causarum, quæ coram Judice Civitatum, qui non sit delegatus a Præsidente, vel ab Urbe, & qui non dependet a Curia generali, salaria possint, & debeant taxari secundum Statuta locorum, & ut tollatur disputandi circa hoc facultas, declaramus, istud procedere etiam si causæ fuerint inter unum forenses, & alterum Ravennates, necnon etiam habere locum in aliis locis, Terris, Castris, & Civitatibus Provincia Romandiolæ subiectis.

Eosdem etiam Provincia Advocatos voluisse sibi taxari salaria, & solvi, etiam si in aliqua causâ non fuerint nisi a Procuratore nominati, & nihil egerint; Intelleximus ideo tollentes hanc corruptelam, & pravam ab usum decernimus, prædictos Advocatos non posse aliqua salaria percipere, nisi cum effectu constiterit, eorum scripturis manu propria subscriptis, fuisse Advocatos non solum in initio causæ, sed etiam usque in finem, nisi ad ratam, quando contigerit fieri Advocati mutationem a partibus ipsis eo, vel ignorante, vel etiam de eius consensu, secundum tamen ratam temporis, quo inservierunt.

Quia contingit aliquando Curiam generalem esse modo in una Civitate, modo in alia, & nunc uno in loco, modo in alio, ideo relatum est, Advocatos quandoque adire Curiam, & a Clientulis suis, etiam si, vel pro suo proprio interesse proficiantur, vel aliorum, voluisse viatica, quod certe iniquum est, propterea decernimus prædictos Advocatos non posse a prædictis suis Clientulis sub ullo prætextu aliquid ratione Viatici consequi, nisi expresse constiterit de voluntate eorum realiter, & cum effectu illos Curiam adisse sub pena arbitrio dicti Præsidis taxanda, & imponenda illis, secus vero, si de voluntate prædictorum adierint Curiam, & pro illis, aut uno eorum tractaverint, locuti fuerint, vel causas disputaverint, tunc enim permittimus illos tali casu congrua, & honesta viatica secundum ordinationem Magalotti habere posse.

Advocatos, & Procuratores consuevisse salaria recipere, si debitor citabatur, & ante petitionem solvebat Creditori suo accepimus, cum tamen nihil laboris egerint,

iniquum est velle salaria hoc casu: Ideo resecantes hunc abusum mandamus predicto casu nihil eos pro salario habere posse...

Prohibendum pariter est Advocatis, necnon Procuratoribus sub poena infamiae, posse retinere sportulas a Clientulis causa deponendi pro sententia ferenda...

Quia etiam intelleximus, si partes ad concordiam venerint, antequam sententia proferatur, eosdem Advocatos, & Procuratores voluisse patrocinia...

Pariter tollendum est, quod a multis auditum est, scilicet eosdem Advocatos, & Procuratores voluisse salaria si summarie, & sine processu...

Dat. die 19. Septem. 1587. An.III.

Datum Romae apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris die 19. Septembris 1587. Pontificatus nostri anno tertio.

CIV.

Prohibitio extrahendi, aut quoquo modo amovendi libros, & alia existentia in Bibliothecis Fratrum Minorum de Observantia Ordinis S. Francisci.

Alia de hoc Ordine inspicere in Constit. XXVI. Leonis X. ltc. Tom.III. Par.III. fol.450.

SIXTUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causa hujus Constitutionis.

Um sicut accepimus, nonnulli parum attendentes procedere via, qua ducit ad salutem, sub variis respectibus ausi fuerunt...

nostri in forma Brevis, sub datum Romae quarta Novembris, millesimo quingentesimo sexagesimo octavo, Pontificatus sui Anno quarto, asportare libros, quinterna, folia, & res existen. in Bibliothecis Monasteriorum, seu Domorum Fratrum S. Francisci de Observantia.

§.1. Idcirco volentes plenius providere predictis, tenore presentium, Motu proprio, ac ex certa scientia nostra, & de Apostolica potestate plenitudine, in virtute sanctae obedientiae, ac sub excommunicationis latae sententiae poena ipso facto sine alia declaratione per contravenientem in singulis casibus infrascriptis incurrenda...

Prohibetur omnibus anno libro ex Bibliothecis Ordinis.

Traditur forma libros conservandi.

loci, seu Monasterii, in quo fuerit aliqua Bibliotheca, cum fuerit plenum, & perfectum inventarium, omnium, & singulorum librorum, quinternorum, & foliorum, anni, & loci impressionis, coperturaeque predictorum, ac alterius cujusvis certioris, & magis specialis specificationis dictorum librorum, quinternorum, foliorum, & rerum, quod inventarium completum debeat subscribi a dicto Guardiano, & discretis, distique inventarii exemplar ad verbum cum similibus subscriptionibus transcribi in uno libro ad hunc solum effectum tantum...

Puniantur contravenientes, & complices.

§.3. Quod si singula praedicta, ut supra ordinata, facta non fuerint, volumus, & decernimus ultra praedictas poenas dictum Guardianum, Ministrum, & Commissarium statim sine aliqua declaratione intelligi privatos, prout privamus ex tunc semper Officio Guardianatus, Ministratus, aut Commissariatus, quod tunc gerit, neminemque de cetero ei obedire volumus, & eundem sic ut supra in omnibus non obedientem declaramus inhabilem ad quaevis Officia dicti Ordinis per ipsum umquam gerenda.

verit, incarcerationi, & in carceribus detineri per sex menses continuos, neque elapsis dictis sex mensibus possit de dictis carceribus liberari, nisi resecis omnibus damnis dictae Bibliothecae, & omnibus restitutis in pristinum.

§.4. Nec de subreptionis, aut obreptionis, nec etiam intentionis nostrae, vel quolibet alio defectu, aut vitio, cogitato, vel incogitato redargui posse, nec contra has aliquid dici, nec ignorantiam, aut illorum inobservantiam posse allegare, sed plenissime ad literam observare, sublata aliter declarandi, interpretandi, & judicandi cuilibet, etiam S. R. E. Cardinali, & causarum Palatii Apostolici Auditori, facultate, & auctoritate, irritum, & inane decernentes, quaequid in contrarium factum fuerit.

Subreptio allegari prohibetur.

§.5. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Monasteriorum, Domorum, Ecclesiarum, & Ordinum praedictorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, privilegiis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque, etiam de quibus hic specialis mentio facienda esset.

Derogatur contrariis.

§.6. Et quia difficile foret, praesentes originales ubique, ubi opus esset, ostendi, volumus, etiam transumptis &c.

Transumptorum fides.

Datum Romae apud S. Marcum, sub Annulo Piscatoris, die 1. Octobris, millesimo quingentesimo octuagesimo septimo, Pontificatus nostri Anno III.

D.P. An.III. 3. Octobris.

CV.

Confirmatio Privilegiorum Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia.

Ex Regest. in Secret. Brev.

SIXTUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Et si Mendicantium Ordines, & praesertim sacer Ordo Fratrum Minorum de Observantia, qui sedulo ad vineam Domini Sabaoth Dei gratia Ordo ipse magnos probitatis, & doctrinae, ac animarum salutis fructus, semper olim attulerit, & quoti die afferre summa diligentia conatur in eaque immensum exhibere non cessat famulatum, summo semper studio (etiam cum in minoribus essemus) amplexi sumus. Ad summum tamen Apostolatus apicem (meritis imparibus) divina favente clementia assumpti, dum id mente recolimus, facere non possumus, quin eundem Ordinem de Observantia propensiori charitate, & paterno affectu amplectamur, ac exin-

Exordium ab ipsa materia desumptum.

Romani Pontificis sepius huic Ordini concessa Privilegia confirmantur.

exinde pro suis sanctis studiis honestisque laboribus, ac pro animarum salute ab Apostolica Sede (cujus continue pacem, & dignitatem Ordo ipse de Observantia fortiter tutatus est) tam spiritualia, quam temporalia subsidia, ornamentaque acceperint, & accipiant, quibus, & sancta sua officia, ac vitam suam Regularem facilius, atque expeditius exequi, & transigere possint, & cetera Religiosae personae, Ordinesque alii exemplo ipsorum promptiores, alacrioresque ad sua officia persolvenda reddantur.

§.1. Sane pro parte dilectorum filiorum Francisci a Tholosa Ministri Generalis, & Thomae de Massa Commissarii Generalis Cismonatanae familiae praedicti Ordinis de Observantia Nobis nuper expositum fuit, quod cum ex ipsius Sedis provisione, ac benigna dignatione provenire dignoscatur, ut Romanus Pontifex quandoque Praedecessorum suorum Romanorum Pontificum gesta innovet, ac Apostolica auctoritate innovata, & restaurata muniat, & fulciat, & in pristinum statum reponat, ac reducat, necnon propterea nonnulli Romani Pontifices Praedecessores nostri, nonnullas gratias, concessionem, indulgentias, peccatorum remissiones, absolutiones, etiam plenarias, libertates, praerogativas, favores, immunitates, exemptiones, declarationes, facultates, multaque alia privilegia, & indulta tam praedictis Fratrum Minorum, quam S. Clarae, ac tertio de Poenitentia nuncupato Ordinibus, illorumque Superioribus, Fratribus, Monialibus, & Sororibus, ac utriusque sexus personis, & Monasteriis, Domibus, Ecclesiis, & locis quibuscumque dictorum Ordinum nunc, & pro tempore existentium, vel in specie, etiam per modum communicationis, five extensionis privilegiorum aliis Ordinibus, eorumque Domibus, & Ecclesiis, & utriusque sexus personis Ordinum Mendicantium, & non Mendicantium existentium concesserunt, aut jam concessa confirmarunt, & approbarunt, prout in singulis concessionibus, declarationibus, & literis eorumdem Praedecessorum expeditis plenius dicitur contineri.

Minister Generalis, & Commissarius Generalis hoc idem a Sixto concessi possunt.

§.2. Cum autem sicut eadem expositio subiungebat, illa, quae sepius Apostolica auctoritate praedicta munita existunt, maiorem obtineant roboris firmitatem, pro parte eorumdem Francisci, & Thomae Nobis fuit humiliter supplicatum, ut praedictis privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, favoribus, conservatoris, declarationibus, facultatibus, indulgentiis, & indultis pro illorum observantia, nostrae approbationis robur adiceret, aliasque in praemissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Praefat Pontifex.

§.3. Nos igitur, qui omnium votis, praesertim illis, qui sub suavi Religionis iugo divinis laudibus, & Christianae Religionis augmento incumbentium personarum tranquillitati, & commoditati consulitur, libenter annuimus, eaque favoribus pro-

sequimur opportunis, huiusmodi supplicationibus inclinati, quaecumque praemissa ac omnia, & singula alia privilegia, immunitates, exemptiones, libertates, praerogativas, favores, conservatorias, declarationes, facultates, dispensationes, gratias, concessionem, indulgentias, & indulta spiritualia, & temporalia, etiam per modum communicationis, & extensionis, & cum aliis Ordinibus Mendicantibus, & non Mendicantibus ejusdem Fratrum Minorum regularis Observantiae, & S. Clarae, & de poenitentia tertio Ordinibus, etiam in Congregatione, sub trium votorum substantialium professione, & eorumdem Superiorum Ordinis Minorum Regularis Observantiae huiusmodi obedientia degentibus, ipsorumque Superiorum Fratrum, Monialibus, Sororibus, ac utriusque sexus, etiam singularibus personis, necnon Monasteriis, Domibus, Ecclesiis, & locis quibuscumque in genere, & in specie, etiam per solam signaturam, etiam viva vocis oraculo, ut praefertur, aut alias per eosdem Romanos Pontifices Praedecessores nostros, ac Nos, & Sedem praedictam, sub quacumque forma, & expressione verborum concessa, ac etiam iteratis vicibus approbata, necnon omnibus, & singulis in eis forsitan contentis clausulis, Decretis, & declarationibus quibuscumque, ac singulas desuper, etiam pluribus vicibus confectas literas, & in eis contenta, & inde secuta quaecumque, illorum omnium tenores, & formas, datas, effectus, & decreta in illis apposta, ac si de verbo ad verbum infererentur praesentibus, & in his essent inserta, pro sufficienter expressis habentes, dicta auctoritate Apost. tenore praesentium ex certa scientia in his omnibus, in quibus Decretis Concilii Tridentini non adversentur, approbamus, & confirmamus, ac innovamus, perpetuamque roboris firmitatem obtinere, & firmiter observari.

§.4. Necnon Ordinibus Fratrum Minorum Regularis Observantiae, & S. Clarae, ac tertio de Poenitentia nuncupato, etiam in Congregatione sub obedientia Fratrum Minorum de Observantia huiusmodi degen. Superioribus, Fratribus, Monialibus, & Tertiariis nuncupatis Sororibus, personis, Monasteriis, Domibus, Ecclesiis, & locis praedictis, etiam per modum communicationis, & extensionis huiusmodi suffragari, illisque frui, uti, & gaudere, quando, & quoties opus fuerit, posse, & debere in iudicio, & extra, ac etiam in foro conscientiae in omnibus, & per omnia, ac si specialiter, & expresse eisdem Fratrum Minorum, ac S. Clarae, & tertio de Poenitentia Ordinibus per Nos concessa fuissent, decernimus, suppletentes omnes, & singulos Juris, & facti, ac solemnitatum etiam juris necessitate, aut alias quomodolibet requisitarum forsitan omissarum, & alios quoscumque defectus, si qui forsitan intervenerint in eisdem.

Et talia Privilegia Tertio Ordini de Poenitentia communicat.

§.5. Quocirca Venerabilibus fratribus Calaguritanis, & Leodien. Episcopis, & dilecto

Exequutores huius Constitutionis deputat.

Sicque iudicari praecipitur.

Derogatio contrariorum.

lecto filio causarum Curiae Camerae Apostolicae Generali Auditori per eandem praesentes committimus, & mandamus, quantum ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios faciant auctoritate nostra praesentes literas, & in eis contenta quaecumque plenum eorum effectum sortiri, illisque omnes, quos concernunt, pacifice frui, & gaudere, non permittentes quemquam desuper contra praesentium tenorem, sub quovis praetextu, & causa, etiam defectu intentionis nostrae per quoscumque quomodolibet indebite molestari, quinimo quidquid in contrarium attentari, vel fieri contingeret, omnia semper in pristinum reponi, contradicentes quoslibet, & rebelles, etiam per quoscumque, de quibus eis videbitur, censuras, & poenas ecclesiasticas, & alia opportuna Juris, & facti remedia appellatione quacumque postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

§.6. Sicque per quoscumque Iudices, & Commissarios ac S. R. E. Cardinales, necnon Sacri Palatii Apostolici causarum Auditores sublata eis, quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, iudicari, & defini debere.

§.7. Non obstantibus praemissis, ac pie mem. Bonifacii PP. VIII. etiam Praedecessoris nostri de una, & in Concilio generali de duabus diebus, dummodo ultra tres dietas aliquis praesentium vigore ad iudicium non trahatur, alisque Apostolicis Constitutionibus, ac Provincialibus, & Capitularibus statutis, & consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, etiam in forma Brevis per quoscumque Romanos Pontifices Praedecessores nostros, ac etiam Nos, & Sedem praedictam, etiam Motu proprio, ac scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac cum quibusvis irritativis, annullativis, cassativis, etiam privilegiorum eorum revocativis, restrictivis, reservativis, exceptivis, restitutivis, declarativis, mentis attestativis, ac derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, quomodolibet etiam pluries concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialibus, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, etiam quod in eis caveatur, expresse quod illis nullatenus, aut non nisi sub certis modis, & forma derogari possit, tenores huiusmodi, ac de verbo ad verbum nihil penitus omissis, & forma in illis tradita observata inserti forent praesentibus, pro sufficienter expressis, & insertis habentes, motu, scientia, & auctoritate similibus deroga-

mus. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.8. Verum quia difficile foret &c. Datum Romae apud S. Marcum sub annulo Piscatoris die 3. Octobris 1587. Pont. nostri Anno III.

Fides Transumptis danda. Dat. die 3. Octob. 1587. An. III.

CVI.

Approbatio Congregationis Fratrum Minorum Conventualium Reformatorum S. Francisci, cum habitus designatione, & privilegiorum communicatione.

De toto autem Ordine Franciscano, plene notavi in Constitut. LXVII. Hon. III. Solet Tom. III. fol. 229.

SIXTUSEPISCOPI SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Apostolici muneris sollicitudo, divina dispensatione Nobis licet immerentibus delegata, indefinenter requirit, ut circa statum Religiosarum personarum quarumlibet, illarum praesertim, quae ex singulari devotionis fervore sub strictiori Religionis iugo, gratum Deo famulatum praestare affectant, & continuo insistant, assidua mentis cogitatione invigilantes, ad ea, per quae regularis vitae institutum in melius dirigitur, ipsaeque personae Religiosae in huiusmodi earum laudabili instituto, semoto quocumque perturbationis, & molestiae obstaculo, quiete, ac tranquillitatis amoenitate perseverare valeant, propensius intendamus, ac in his officii nostri partes libenter interponamus, prout undique debite pensatis circumstantiis, conspicimus in Domino salubriter expedire.

Exordium.

§.1. Sane exhibita Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Fratrum Minorum Conventualium Reformatorum S. Francisci petitio continebat, quod annis jam pluribus retroactis, nonnulli Ordinem Fratrum Minorum S. Francisci jam tunc expresse professi, strictioris Religionis iugum subire, ac eisdem Sancti Francisci Regulam, institutumque pium, ac sanctum, exactius sequi, atque imitari, & sub illis magis gratum Deo famulatum exhibere peroptantes, ceperunt seipsos juxta eandem Regulam paulatim reformare, nonnullasque Domos, Conventus, & loca in Provincia Marchiae Anconitanae, in Hetruria, ac in Neapolitan. & Siciliae Regnis, in quibus ipsam Regulam servare, & secundum illam vivere possent, acquisiverunt, & acceptarunt. Licet autem in domibus, & locis huiusmodi, sub obedientia Protectoris, & Superiorum Ordinis Fratrum

Causae huius concessionis.

Mi-

Minorum Conventualium hujusmodi vivunt, nec ideo ab aliquo potuissent, nec possint, vel debuissent, aut debeant, super sic reformato vivendi modo, per quemquam molestari, vel impediri, nihilominus in quibusdam locis, & potissimum in predicto Sicilia Regno, aliqui locorum Ordinarii sub pretextu, quod hæc Fratrum Reformatorum Congregatio, nova, ac nequaquam ab Apostolica Sede approbata existeret: permiserunt quidem ipsos Fratres Reformatos Ecclesias, & loca fabricari facere, & acquirere, sed postea eos illis de facto spoliarunt: alii vero in aliis locis eodem super habitu ipsorum, & seu aliis, ac super aliis molestarunt, & inquietarunt. Cum autem sicut eadem petitio subiungebat, dicti Fratres Reformati provide, & ne ipsos, eorumque Congregationem super præmissis contingat ulterius inquietari, utque præfens Reformatio magis stabilita, non solum manuteneatur, sed incrementum accipiat, speciali nostro, & Sedis prædictæ privilegio, ut infra, dilectis filiis Protectore, & Magistro Generali dicti Ordinis, in hoc etiam consentientibus, præfieri desiderent, ac pro parte eorumdem Fratrum Reformatorum Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus in præmissis opportune providere, ac eos in hujusmodi pio, & laudabili proposito confovere de benignitate Apostolica dignemur.

Confirmatio Ord. Fratrum Conventualium Reformatorum eorumque reformationis.

§.2. Nos igitur, qui personas devotas, præsertim vero eas, que relicto mundo, Christum secute sunt, specialibus libenter prosequimur favoribus, eosdem Fratres Reformatos, ac illorum singulos, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, reformationem prædictam ubicumque locorum ceptam, & introductam, ac in dies introducendam, ac pro ea, & illius felici, & prospera directione facta, statuta, & ordinationes cum inde secutis quibuscumque sicuti pie, ac sancte sancita, & ordinata sunt, auctoritate Apostolica, tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illaque omnia per quoscumque locorum Ordinarios, & alios, ad quos quomodolibet spectat, & spectabit in futurum, inviolabiliter observari debere decernimus, omnemque, & singulos, tam juris quam facti, ac solemnitatum, etiam substantialium defectus, si qui forsitan quomodolibet intervenerint in eisdem, aut eorum aliquo, de plenitudine Apostolica potestatis supplemus.

Reformati sub obedientia Protectoris generalis Procuratorisque & Provincialium existant.

§.3. Et nihilominus eisdem Fratribus Reformatis, quod nunc ac deinceps in perpetuum, ipsi, ac eorum Congregatio, tam in prædictis, quam quibusvis aliis Regnis, & Mundi partibus, Fratres Minores Conven-

tuales Reformati nuncupari, & pro talibus haberi, & reputari, necnon se ipsos ita ubilibet, & in quibusvis actibus publicis, & privatis, vocare, & inscribere, & secundum veram Beati Francisci Regulam, Apostolico more in communi, sub dilectorum filiorum, nunc & pro tempore existentium dicti Ordinis Fratrum Minorum Conventualium Protectorum, & Magistrorum, ac Procuratorum generalium, & Ministrorum Provincialium vivere, exceptis dumtaxat Domibus, & Conventibus Urbis, & Civitatis Neapolitanæ, que sub obedientia Ministri, & in ejus absentia Procuratoris generalis Ordinis, ut par est, degere, & subesse tantum intelligantur.

Custodis Provincie residentia.

§.4. Custodesque Provincie in eis residere debeant, etiam si aliqui Eremiticam, aliqui sub obedientia Fratrum Minorum de Observantia nuncupatorum, alii vero tanquam Tertiarii, aut alias aliam vitam duxerint, seque voto vite Quadragesimalis obligaverint, ac etiam si postea aboliti fuerint, a quibus omnibus votis, & professionibus, quatenus opus sit, eos & illorum singulos plenarie absolvimus, & liberamus, ac habilitamus, plenarieque absolutos, & habilitatos esse decernimus.

§.5. Ac quod quicumque ipsorum Fratrum Reformatorum vocati, in quacumque Provincia, Capitulo, seu Congregatione Provinciali dicti Ordinis Fratrum Conventualium intersint, in quo particularis fiat Congregatio diversorum vocalium Reformatorum, & in ea Presidens ipsius Capituli existat, ac præseat, ibidemque Custodem Reformatum inter ipsos eligat.

Reformati in Capitulis Conventualibus interstiti, faciantque Congreg. Vocalium Reformat. cui Capituli Presidens assistat, custodemque ex Reformatis eligat.

§.6. Cujus officium per annum tantum daret, quique visitandi, corrigendi, incarcerandi, puniendi, privandi, collocandi, & deponendi, sive dislocandi, necnon reformandi, ac primas causas cognoscendi, sicut cognoscit Provincialis, dummodo ab ipso Provinciali non præveniatur, & ab ipso eiusque decretis, ac sententiis ad ipsum Provinciale Conventualium relinquatur recursus, & appellatio, qui vel qua nunquam impediri queat, quoties opportunum fuerit, sed tantum in eos possit Provincialis prædictus, quantum in Conventuales, de jure, more, laudabilique consuetudine potest, & debet.

Custodis officium, & auctoritas.

§.7. Et insuper eorumdem Fratrum Reformatorum quilibet, necnon quæcumque domus, Ecclesie, & loca ipsorum, omnibus, & singulis privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, prærogativis, concessionibus, facultatibus, indultis, indulgentiis, stationibus, ceterisque gratis, tam temporalibus, quam spiritualibus, quibus domus, & Ecclesie dictorum Fratrum Conventualium, eorumque Guardiani, & Fratres, de jure, usu, & consuetudine, vel privilegio, aut alias quomodolibet utuntur, fruantur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum pariformiter, & sine differentia, dummodo contra puritatem Regule ejusdem Beati Francisci non sint,

Privilegiis, gratis, & indultis Conventualium, ipsi Reformati potiuntur.

ant, nec ei in aliquo derogent, sed conseruationem, & augmentum dictæ Reformationis concernant, uti, frui, potiri, & gaudere possint in quolibet actu.

Syndicum pro secularibus negotiis agendis Reformati deputare possunt, & habitum hic designatum deferant.

§.8. Concedit itidem, ut in quolibet eorum Conventu, seu Domo, Syndicum, juxta ordinationem felicitis recordationis Nicolai Pape III. Prædecessoris nostri, super hoc factam, cui per Provinciale, Custodem, ac Guardianum loci, cum aliis fratribus, negocia secularia Domus, seu Conventus, ac computa rationum revidenda, expensæ faciendæ, provisiones necessariae pro alimentis, & vestimentis, & constructiones, reparaciones Conventuum, nec commutent habitum, etiam quantumvis rudem vilium pannorum, sive novum, sive veterem, ac de facis, etiam repetiatum, & refarcitum, non enim habitus exquisitus, in qualitate, vel quantitate decet fratrem Reformatum, coloris terre, seu cineritii, ac caputium, seu scapularium in capite rotundum, & a tunica divisim gestare, ac ubilibet deferre, nudisque pedibus, aut suppositis solis (sive ut vocant) sandaliis, incedere libere, & licite valeant, ac etiam debeant.

Super Conventibus receptis, & recipiendis, disquisitisque habitibus delatione aliusque præmissis molestari nequeat.

§.9. Necnon quod ab Ordinariis locorum quoruncumque Regnorum, & Mundi partium, in quibus pro tempore domus seu Conventus, & loca habuerint, ac introducti fuerint, aut etiam quibuscumque aliis personis, Superioribus, & Prælatibus cuiuscumque status, gradus, ordinis, & conditionis existentibus, in hac super tam jam fabricatis, ac receptis, quam deinceps quandocumque, & ubicumque (de Ordinariis locorum licentia) fabricandis, recipiendis, & acceptandis, per eos ac eis oblati, & donatis domibus, Conventibus, Ecclesiis, ac locis, illorumque usu habitatione, ac retentione liberis, quietis, & pacificis (dummodo tamen de licentia expressa Ministri Generalis pro tempore existentis dictorum Fratrum Conventualium, ac Capitulo Provinciali, sic determinante) domos, & loca hujusmodi receperint, & acceptaverint, habitusque delatione, & aliis præmissis quovis modo, aut quæsito colore, publice vel occulte, directe vel indirecte, ullatenus umquam molestari, perturbari, vel inquietari.

Fratres Conventuales de eorum Generalis licentia, alios vero nequaquam recipiant juxta Const. Pii V.

§.10. Neque item ipsi Fratres Reformati aliquos alios Fratres alterius cuiuscumque Ordinis Sancti Francisci de Observantia, ac Cappuccinorum, aut aliorum Ordinum, juxta literas sel. rec. Pii Pape V. etiam Prædecessoris nostri in forma Brevis, sub die prima Decembris, millesimi quingentesimi sexagesimi noni, Pontificatus sui Anno quarto emanatas, sed tantum Conventuales, & cum expressa ad hoc habita Ministri Generalis ipsorum Conventualium licentia recipere, minusque sic inter Reformatos ex Conventualibus recepti, professionem alio tempore, vel anticipato, vel non completo anno, vel ante annum sextumdecimum, vel datis vel intimatis terminis professionis faciendæ, & hoc etiam in pu-

Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

blica Ecclesia, Capitulo, vel Refectorio, prout ipsi Conventuales emittunt, ac non nisi juxta veram, & puram Regulam Beati Francisci prædictam emittere, neque postquam ad Reformatos ex Conventualibus sic transiverint, ad dictos Conventuales inde reverti: quin etiam prædicti Fratres Reformati ex secularibus nonnullos, nisi qui bonæ vitæ, & famæ, priusquam in ipsa Congregatione Reformatorum recipiantur, probati fuerint, ac habita prius a Provinciali dictorum Fratrum Conventualium licentia, quam nec Guardiani, Custodes, vel Commissarii quicumque dare possint, in Fratres Reformatos recipere queant.

Cum Conventualibus ad processiones incedant, ab illisque se nunquam separare, nec alios Protectores, vel Provinciales qui Conventuali habere possint.

§.11. Demum quod ipsi Fratres Reformati, & eorum Congregatio, dictis Fratribus Conventualibus, ac cum illis ita uniti sint, & esse censentur, ut nullo umquam tempore liceat illis alios Protectores, Generales, vel Provinciales, quam dictorum Conventualium habere, nec in Processionibus, & aliis actibus, aliam quam Conventualium Crucem sequi, vel deferre, nisi forte ipsi Fratres Reformati in aliquo loco fuerint, in quo non adsunt Conventuales, quo casu iidem Reformati per seipsos ire, ac incedere, sub excommunicationis poena sese a Conventualibus umquam separare, aut segregare ullo modo, ullo tempore valeant.

Hæc Conventio Reformati sub obedientia Provincialium fo- lummodo suffragatur.

§.12. Præsentes quoque, & desuper conficiendæ literæ, toti, & soli Congregationi Reformatorum, sub obedientia Conventualium, in omnibus Provinciis viventium suffragentur, ac concessa intelligantur, illaque per quoscumque uniformiter, etiam si aliqui hactenus in quacumque Provincia privilegium aliquod, aut facultatem particularem, a Nobis, & aliis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, quomodolibet impetrarint, observari debeant, auctoritate, & tenore prædictis, etiam perpetuo concedimus, & indulgemus.

Clausula præservativa.

§.13. Ac etiam statuimus, & ordinamus easdem præsentes literas, nullo umquam tempore, de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis vel quovis alio defectu notari vel impugnari, aut alias quomodolibet infringi, vel retractari nullatenus umquam posse, sed illas semper, & perpetuo validas, & efficaces existere, suosque effectus sortiri debere. Neque sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, per quascumque literas, vel Constitutiones Apostolicas, seu Cancellariæ Apostolicæ regulas, etiam per Nos, & Successores nostros prædictos, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de prædicta potestatis plenitudine, ac consistorialiter, necnon sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis pro tempore factis, comprehendit, sed semper ab illis exceptas, necnon quoties illas revocari, vel limitari, aut suspendi, seu eis derogari contigerit, toties

Z z